

Recensente: Yvonne Vinke

Hanne van der Linden: "Erfenis van een doodzonde" Uitgeverij Boekscout, Soest 2017. (Kind en Ouders/ Seksueel misbruik/ Bejegening/ Coping/ Emoties/ Persoonlijke relaties/ Veerkracht/ Zorginstellingen /ED). ISBN 978-94-0223-750-4. Zie ook: www.boekscout.nl

Soort boek/Ziekte/Stijl:

Boek van 196 pagina's waarin Hanne onder de alias Anna schrijft over haar leven. Onder andere de liefdeloze/streng opvoeding, het wonen in een tehuis en het zelfstandig bestaan dat hierna volgt komen aan de orde.

"Anna (1942) is in de Tweede Wereldoorlog geboren. Haar moeder is ongehuwd moeder. Haar vader is onbekend. Direct na de geboorte doet de moeder afstand van haar. Ze wordt in een kindertehuis geplaatst. Na twee jaar worden haar oom en tante door omstandigheden gedwongen het kind in huis op te nemen. Daar wordt Anna liefdeloos en streng opgevoed. Als ze acht jaar is wordt ze, getekend door gebrek aan liefde, veiligheid en ontredder weer naar een tehuis gestuurd.

Als ze achttien jaar is gaat ze, zonder bagage maar ervaren in het overleven, op kamers wonen. Het begin van een zelfstandig bestaan." – Samenvatting www.boekscout.nl

Over de schrijver:

"Hanne (1942) had zich al jaren geleden voorgenomen dat ze ooit de waarheid zou vertellen. De maatschappij moest geconfronteerd worden met de ellende en de gevolgen voor kinderen in hun leven. De gesloten deuren moesten worden geopend. De daders aangeklaagd. Na haar pensionering had zij de tijd om haar verhaal te schrijven. Zolang ze dat niet deed bleef het maar in haar hoofd rondspoken. Nu het op papier staat is er rust. 'Het recht zal zegenvieren' is haar motto." –

www.boekscout.nl

Hanne geeft aan dat dit boek niet zou zijn ontstaan zonder de stimulans van haar schrijfdocente, Petra van der Velde, van de cursus creatief schrijven. Tevens is haar psycholoog erg belangrijk geweest, aangezien zij de psychische klachten heeft doen afnemen die ontstonden door haar leven.

Wat viel op:

Een gedetailleerde beschrijving van het leven van Hanne/ Anna, waardoor je je goed kunt inleven in het verhaal.

Citaten:

Blz. 24: "Ze, dat zijn de mensen van het bureau waar Anna met haar moeder een afspraak heeft. Ze moet getest worden om erachter te komen of het waar is wat haar moeder vindt, dat ze een dom, onhandelbaar, ongehoorzaam, stout kind is. als iemand vraagt: 'Margret, die daar...', en dan kijken mensen schuin uit hun ooghoeken naar haar, dat ziet ze heus wel, 'is toch niet van jou?' Dan antwoordt moeder altijd: 'Nee, gelukkig niet. Dat is zo'n lastig en moeilijk kind. Zo onhandelbaar, en liegen dat ze kan. Of het gedrukt staat. Dat kind heeft een grenzeloze fantasie. Ongelooflijk! Je kent Ria toch, je weet wel? Het is met dat kind net zo: 'De appel valt niet ver van de boom.'"

Blz. 57: “ ‘Morgenochtend krijgen die kinderen wiens bord niet leeg is, datzelfde bord weer voor hun neus. En reken maar niet op ander eten, voordat je bord leeg is. al duurt het dagen. Jullie weten, ik heb geduld’, zegt zuster Theresia. En ze telt met haar vinger de volle borden.

Zij draait zich om, pakt de pappan om die naar de keuken terug te brengen.

Als de deur achter haar dicht is, ruimen Anna en Tina de borden van tafel en zetten de volle en halfvolle op de kleine tafel. Die moeten daar tot morgenochtend voor het ontbijt blijven staan. Tot afgrijzen van elk kind dat erlangs loopt.

De stapel lege borden wordt eerst door Theresia geteld, voordat ze voor de afwas naar de keuken worden gebracht.”

Blz. 120: “Terwijl Anna voorzichtig, alsof het gif is, haar lauwe thee opdrinkt, kletst de hospita over haar vorige kamerbewoonsters. Die zijn allemaal maar heel kort gebleven. Bij de één mankeerde dit, bij de ander dat. Ze hoopt, nee, ze gaat er vanuit dat Anna lang zal blijven. Ja daar is ze zeker van. Een meisje uit een tehuis zal immers blij moeten zijn om eindelijk op zichzelf te wonen. Ze zal het ook op prijs stellen als Anna haar ’s avonds, onder het drinken van een kopje thee, gezelschap komt houden.”

Extra's/Recensies:

Enkele recensies van www.boekscout.nl:

- 5/5. Ik heb het boek in een keer uitgelezen. Wat een triest verhaal. Je kunt je niet voorstellen dat iemand zo vreselijk tegen een kind kan doen.
- 5/5. Ik ben zeer onder de indruk van het boek. Ik heb het met pijn en een traan gelezen. Het is zo dapper en goed dat dit is opgeschreven. Hoe kinderen kunnen lijden onder druk van volwassenen, geloof etc. Haar verhaal verwoordt dit zo goed.
- 4/5. Ik vond het een indrukwekkend verhaal, verdrietig. Mooi om het zo op te kunnen schrijven.

In het Haarlems dagblad is een stuk geschreven over het boek van Hanne:

<https://www.haarlemsdagblad.nl/playlist/haarlemmermeer-uitgelicht/artikel/hanne-van-der-linden-schrijft-boek-over-liefdeloze-jeugd> .